

Anul al XIX-lea, Nr. 484

21 iunie 2026

Duminica a III-a după Rusalii

- Despre grijile vieții-

**Parohia Vovidenia
Galați**

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

*2026 - „Anul omagial al pastorației
familiei creștine și Anul
comemorativ al sfințelor femei din
calendar (mironosițe, mucenițe,
monahii, soții și mame)“*

„Fraților, fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am avut și apropiere, prin credința la harul acesta, în care stăm și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu. Și nu numai atât, ci ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde; iar nădejdea nu rușinează, pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfânt, Cel dăruit nouă. Căci Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărât, a murit pentru cei necredincioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărâște cineva să moară. Însă Dumnezeu își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit când noi eram încă păcătoși. Cu atât mai vârtos, deci, acum fiind îndreptați prin sângele Lui, ne vom izbăvi prin El de mânie. Căci dacă, pe când eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcați fiind, ne vom mântui prin viața Lui“. (Romani 5, 1-10)

Mama, primul model în formarea personalității copilului

„Puține lucruri influențează mai profund dezvoltarea unui copil decât atmosfera emoțională din familie și felul în care mama reușește să ofere siguranță, răbdare și sens în relația de zi cu zi. Copiii nu cresc doar din ceea

ce li se spune, ci mai ales din ceea ce observă, simt și trăiesc alături de adulții importanți din viața lor. Profesoara Cristina Benga, doctor în științele educației, vorbește despre educația făcută cu blândețe și consecvență, despre credința transmisă firesc și despre modul în care empatia, responsabilitatea și echilibrul interior se formează prin exemplul personal, dialog și prezență autentică.

Doamnă profesoară, în ce măsură contribuie mama la formarea caracterului și a echilibrului emoțional al copilului, prin propriul exemplu de viață și prin valorile pe care le transmite zi de zi?

Atunci când o mamă este autonomă, și copilul va învăța acest model. Dacă ea își creează propriul spațiu în care să evolueze, acele clipe în care să guste din ceea ce înseamnă desăvârșirea sau relaxarea, atunci și copilul va ști să-și ofere momente sănătoase în care să aleagă, să încerce și chiar să greșească, fără teama că va pierde iubirea celor dragi din viața lui. Comportamentul responsabil devine un mod de a fi și va fi imitat de copil când modelul de implicare și asumare este predat fără impunere, ci doar prin felul în care se comportă. La acestea se adaugă explicarea și trăirea cu calm a ceea ce se întâmplă în viața de zi cu zi.

În acest echilibru, femeia poate deveni un sprijin și un ghid demn de imitat. Nu se va teme că va fi abandonată sau trădată și îi va lăsa pe cei din jur să meargă pe propriile picioare, ea rămânând aproape doar ca o prezență discretă, dar sigură. Numai astfel se poate înțelege ce este binele, frumosul, adevărul și cum aceste valori de viață merită a fi alese și manifestate în mod conștient.

„Credința transmisă firesc“

Cum poate o mamă să susțină dezvoltarea spirituală a copilului într-un mod adaptat vârstei, evitând rigiditatea, dar menținând totodată repere clare de credință?

În primul rând să nu uite ce vârstă are ea și ce vârstă are copilul căruia dorește să-i formeze caracterul creștin. Apoi să înțeleagă care este rolul libertății și cum poate fi ea gestionată astfel încât, cu blândețe și cu dragoste, să se facă o educație creștină. Capacitatea de abstractizare este redusă la copilul mic și atunci abordarea ludică sau narativă poate ajuta mult. La adolescent apar alte provocări, cum ar fi nerăbdarea, desprinderea de valorile familiei, distanțarea de principiile asumate anterior și, de aceea, în acest caz exemplul personal valorează mult.

Practicile simple, consecvente cum ar fi rostirea rugăciunii, aprinderea unei candelă, scrierea unui pomelnic sau lecturarea unui text cu conținut duhovnicesc sunt de mare folos, pentru că presupun coparticipare. Nu sunt percepute ca impuneri rigide și deschid calea către curiozitatea copilului de

a-L cunoaște pe Dumnezeu. Răspunsurile deschise și oneste din partea mamei la unele întrebări incomode ale acestuia pot fi fundamentate biblic, deschizând perspectiva acceptării credinței ca suport în formarea personalității creștine. Copilul, indiferent de vârstă, este în formare, ca și cei din jur, de altfel. Credința transmisă firesc, ca o formă de înălțare sufletească, devine sprijin în momentele de criză și nu îmbracă forma unei reguli stricte. Important nu este doar să învețe credința, ci să o integreze și să o interiorizeze într-un mod autentic.

Din experiența dumneavoastră didactică, care sunt cele mai eficiente modalități prin care o femeie poate contribui la formarea caracterului copilului, astfel încât acesta să devină un adult empatic, echilibrat și ancorat în valorile creștine?

Experiența didactică m-a învățat că nu poți face nimic până când copilul nu este pregătit să primească ceea ce dorești să-i transmiți. În fața celor mici și a celor mari deopotrivă am observat că nu contează cât de sofisticată este informația, cât de bună este argumentarea, ci cât de firească este conectarea sufletească. Adică cât de mult îți pasă de ceea ce simte cel din fața ta, cum te raportezi la ceea ce îl deranjează, ce faci când anumite sentimente nu pot fi gestionate.

De-a lungul timpului, am învățat că rigiditatea dată de reguli și norme poate fi înlocuită cu adaptarea spontană la situație. Apoi că vocea caldă și ținuta armonioasă contribuie la inducerea relaxării și pregătește micul auditoriu să contemple frumusețile create de Dumnezeu; că un discurs alternat cu tăcerea oferă, de asemenea, sentimentul de siguranță și pregătește pentru deschiderea față de celălalt.

Prezența interlocutorului este necesară, dar nu pentru orator, ci pentru el însuși, ca dar prețios într-un dialog. Acțiune versus reacțiune sau capacitatea de a răspunde echilibrat după modelul lui Hristos, este iar o modalitate prin care se pot insufla valori precum echilibru sufletesc sau credință. Să nu uităm că un copil își formează caracterul observând consecvența dintre ceea ce se spune și ceea ce se face. Dacă vorbim despre empatie, ea se învață din felul în care sunt tratați cei din jur. Dacă dorim echilibrul, el se dobândește din modul în care se gestionează dificultățile. Cât despre credință, este nevoie de o trăire autentică, nu formală.

Cum stabiliți reguli clare în familie (legate de comportament, respect, responsabilitate) și cum le aplicați fără rigiditate sau pedeapsă excesivă?

Cel mai important gest este comunicarea și nu intimidarea sau amenințarea. Dacă se vorbește deschis despre nevoile și sentimentele personale, cei din jur pot fi mai receptivi. Fiecare familie optează, dacă dorește, să aibă reguli clare de conviețuire și acestea se stabilesc într-un

cadru clar, de pace. Respectarea lor se verifică săptămânal până devin automatisme sau obișnuințe. Când nu au fost respectate, argumentele sunt binevenite, la fel cum sunt și noile soluții pentru remedierea situației.

Rigiditatea sau pedeapsa nu ajută la nimic. Acestea vin să întărească pe termen lung comportamentele negative. De aceea, argumentele biblice, căutate cu atenție și folosite în responsabilizarea și corijarea membrilor familiei, sunt cele mai bune. De asemenea, revenirea ori de câte ori este nevoie la rediscutarea principiilor de conviețuire, dar într-o manieră blândă.

„Fii un model!”

Ce exemple concrete folosiți pentru a-i învăța pe copii să fie empatici, de exemplu față de frați, colegi sau persoane aflate în nevoie, și pentru a deprinde virtuțile creștine?

Copilul devine ceea ce dorim prin imitație. Vrem copii empatici, valoroși din punct de vedere creștin, să fim noi cei mari empatici și valoroși. Aceasta este și va rămâne cea mai mare preocupare a celor mari: fii un model! Mai puține vorbe și mai multe fapte. Bucurie mai multă și credința că Dumnezeu le rânduiește pe toate să fie spre folosul nostru așa cum sunt. Am convingerea că cei mici sau mari aud, văd, simt, trăiesc toate prin cei de lângă ei.

Credeți că în societatea contemporană mamele mai pot educa și forma copii care să cultive virtuțile creștin-ortodoxe până la dobândirea sfințeniei?

Da, cred în mamele noastre de azi. Și sunt multe care se roagă în taină pentru copiii lor, chiar cu multe lacrimi și suficient oftat. Ele nu sunt vizibile așa cum ne dorim, dar sunt în comunicare cu Dumnezeu așa cum pot. Virtuțile creștine nu se cultivă ușor în aceste timpuri, se cere un efort de echipă: familie-școală-Biserică-societate. Întrebarea se pune: cine o mai sprijină azi pe o mamă pentru a avea un copil bun?“

(Ștefania Coșuleanu, în Ziarul Lumina, 27 Mai 2026)

PAROHIA VOVIDENIA

IBAN: RO88RNCB014416617381000; Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Preot Pelin Gabriel-Ioan: **0 7 5 2 7 2 3 4 5 2**

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro